

РЕШЕНИЕ

№ 5706

гр. София, 12.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.09.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **3836** по описа за **2021** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 72, ал. 4 от Закона за министерство на вътрешните работи /ЗМВР/, във вр. с чл. 208 и сл. от АПК.

Образувано е по касационна жалба от М. К. П. срещу Решение № 20045552/17.02.2021 г. по НАХД № 10429/2020 г. на СРС, НО, 129 състав. С оспореното решение е потвърдена Заповед за задържане № 225зз1013/07.05.2020 г., издадена на основание чл. 72, ал. 1, т. 2 от ЗМВР от Ц. Г. В. – командир на отделение в 01 група на 04 сектор към отдел „Специализирани полицейски сили“ при СДВР.

В касационната жалба е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно. Моли се то да бъде отменено. Посочено е, че жалбоподателят М. П. е протестиращ гражданин, упражняващ правото си на мирен протест, като с осъщественото от органите на МВР задържане под стража за срок от 24 часа, последните са извършили злоупотреба с права. В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява. Не претендира разноси.

Ответникът - командир на отделение в 01 група на 04 сектор към отдел „Специализирани полицейски сили“ при СДВР – Ц. Г. В. в съдебно заседание се представлява от юрк. П., който оспорва касационната жалба и моли тя да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор Ю., който счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София - град, Първи касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е основателна.

С обжалваното решение СРС е отхвърлил жалбата на М. К. П. срещу Заповед за задържане № 225зз1013/07.05.2020 г., издадена на основание чл. 72, ал. 1, т. 2 от ЗМВР, като неоснователна.

При правилно установена фактическа обстановка, за да постанови решението си, СРС е приел, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган по чл. 57, ал. 1 от ЗМВР. Същата съдържа задължителните реквизити по чл. 74, ал. 2 от ЗМВР, като при издаването ѝ е приложен правилно материалният закон, тъй като са били налице предпоставките по чл. 72, ал. 1, т. 2 от ЗМВР, а именно лицето е „пречи на полицейските органи да изпълнят задълженията си по служба“.

Решението на СРС е валидно, допустимо, но по същество неправилно.

Съгласно цитираната разпоредба, полицейските органи могат да задържат лице, което след надлежно предупреждение съзнателно пречи на полицейски орган да изпълни задължението си по служба.

От доказателствата по преписката се установява, че заповедта за задържане е издадена на 07.08.2020 г. в 4,55 часа. Разпореждането, с което на М. П. е разпоредено за спазва законите в Република България, да не нарушава обществения ред, да не пречи на моторните превозни средства да преминават през кръстовището на [улица]и [улица]; да спазва Наредба № 1 на СО, да спазва ЗДвП, както и Закона за събранията, митингите и манифестациите, е издадено в 05,00 часа на същата дата. Фактът, че посоченият час на издаване на разпореждането е по-късен от посоченият в оспорената заповед час на задържане, не дава възможност да се приеме, че към момента на задържането на лицето са били изпълнени законовите изисквания на чл. 72, ал. 1, т. 2 от ЗМВР, а именно, че задържаното лице е пречило на полицейските органи да изпълняват задълженията си по служба.

Касационният състав приема, че към момента на задържането на лицето не е било издадено надлежно предупреждение за предприемане на определено поведение. Видно от докладната записка от В. И. П., назначен в наряд за времето от 3,30 часа, заедно с Ц. В., издател на оспорената заповед, на М. П. е издадено писмено разпореждане по чл. 64 от ЗМВР. В Докладната записка е посочено, че лицето П. е било установено на [улица], пл. „О. мост“ на 07.08.2020 г., около 04,45 часа. Отражено е също, че лицето отказва да изпълни писмено разпореждане да не пречи на моторните превозни средства да преминават през кръстовището на [улица]и [улица]. Отразеното в докладната записка обаче не съответства на издаденото разпореждане, тъй като в същото за час на издаване е посочен 05,00 часа.

Съгласно чл. 74, ал. 2, т. 2 от ЗМВР в заповедта за задържане се посочва фактическото и правно основание за задържането на лицето. Така посочените фактически основания в оспорената заповед цитират законовия текст, но липсва описание на деянието, мотивирало полицейският орган за вземане на решение за задържането на лицето. Не е посочено какво е било предупреждението и съответно по какъв начин лицето пречи на органа да изпълни задълженията си.

С оглед изложеното, решението на СРС следва да бъде отменено като неправилно.
При този изход на спора на касатора се дължат разноски, но такива не са заявени,
поради което касационният състав не дължи произнасяне.
Предвид тези съображения, Административен съд София-град, I-ви касационен
състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по касационна жалба на М. К. П., Решение № 20045552/17.02.2021 г. по
НАХД № 10429/2020 г. на СРС, НО, 129 състав.

ОТМЕНЯ Заповед за задържане № 225- з-1013/07.08.2020 г., издадена на основание
чл. 72, ал. 1, т. 2 от ЗМВР от Ц. Г. В. – командир на отделение в 01 група на 04 сектор
към отдел „Специализирани полицейски сили“ при СДВР.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.